

Η καθημερινή ζωή στα χρόνια του Όθωνα

Στην εποχή του Όθωνα η ζωή στην Ελλάδα κυλούσε με τον **ίδιο ρυθμό**, όπως και στην περίοδο της τουρκοκρατίας. Οι άνθρωποι όμως ήταν ελεύθεροι πια και μπορούσαν να σκέφτονται το μέλλον

με περισσότερη αισιοδοξία, ακόμα κι αν στην εξουσία βρίσκονταν οι Βαυαροί.

Η ελληνική κοινωνία ήταν κατά κύριο λόγο **αγροτική**. Οι περισσότεροι άνθρωποι ασχολούνταν με την γεωργία και την κτηνοτροφία. Η κάθε οικογένεια φρόντιζε να είναι **αυτάρκης**. Γι' αυτό φρόντιζαν από νωρίς να συγκεντρώνουν τα αναγκαία για την χρονιά: σιτάρι, λάδι, όσπρια, κρασί, ξύλα για το τζάκι και τον φούρνο.

Στους αργαλειούς οι γυναίκες ύφαιναν τα ρούχα της οικογένειας. Τα λίγα πράγματα που δεν μπορούσαν να φτιάξουν, τα προμηθεύονταν από τους **πραματευτάδες** (πλανόδιους εμπόρους).

Την **καθαριότητα**, όσοι ζούσαν σε μεγάλες πόλεις την έκαναν στα δημόσια λουτρά. Αυτά για τις γυναίκες ήταν επίσης τόποι κοινωνικής συναναστροφής, αφού ήταν μια από τις λίγες ευκαιρίες που είχαν να βγαίνουν από το σπίτι.

Το κράτος ήταν ακόμη αρκετά ανοργάνωτο, με σχεδόν ανύπαρκτες **δημόσιες υπηρεσίες** και υποτυπώδη ακόμα **εκπαίδευση**. Σχολεία υπήρχαν μόνο στις μεγαλύτερες πόλεις.

Συγκοινωνία, όπως την ξέρουμε εμείς σήμερα, δεν υπήρχε. Για να μετακινηθεί κάποιος χρησιμοποιούσε το ζώο του (άλογο, μουλάρι, κλπ.) ή τα πόδια του.

Μεγάλες πόλεις δεν υπήρχαν. Η **Αθήνα**, με καμιά δεκαριά χιλιάδες κατοίκους, ήταν από τις μεγαλύτερες. Παρ' όλα αυτά, ήταν σαν ένα μεγάλο, βρώμικο χωριό, με στενούς λασπωμένους δρόμους και χωρίς φωτισμό τα βράδια.

Στα χρόνια του Όθωνα, όταν έγινε πρωτεύουσα, άρχισε να αναπτύσσει κοσμική ζωή. Οι βόλτες στα ζαχαροπλαστεία, οι περίπατοι στην –εξοχική τότε– οδό Πατησίων, τα καφενεία και κάποια θεάματα ήταν οι διασκεδάσεις των Αθηναίων της εποχής.

Τα **θεάματα** ήταν λαϊκά και χαμηλού επιπέδου, σύμφωνα με ξένους περιηγητές της εποχής. Το πρώτο "σοβαρό" θέατρο κατασκευάστηκε το 1840.

Το **ντύσιμο** εκείνη την εποχή ήταν ακόμη το παραδοσιακό, με την φουστανέλα και τα παραδοσιακά φορέματα. Οι αριστοκράτες, και κάποιοι έμποροι και βιοτέχνες που είχαν επαφές με το εξωτερικό, φορούσαν συχνά τα "φράγκικα" ρούχα, δηλαδή παντελόνια και σακάκια. Αυτοί όμως γίνονταν αντικείμενα κοροϊδίας από τους πατροπαράδοτους φουστανελάδες.

Οι γυναίκες –όσες είχαν οικονομική άνεση– ντύνονταν με πλούσια φορέματα.

Οι Έλληνες είχαν μάθει από την εποχή της τουρκοκρατίας να καπνίζουν πάρα πολύ και παντού, γι' αυτό από το 1856 με νόμο του κράτους **απαγορεύτηκε αυστηρά το κάπνισμα** σε όλους τους δημόσιους χώρους της Ελλάδας...

Από το σχολικό βιβλίο:

Διαβάζουμε από τις «Πηγές» (σελ. 152 - Πηγή 1) ένα κείμενο του Εντμοντ Αμπού [Γάλλου λογοτέχνη και δημοσιογράφου του 19ου αι.] για τις ενδυματολογικές και βυζαντινικές συνήθειες των Αθηναίων της εποχής του Όθωνα.

Ερωτήσεις κατανόησης

1. Τι είδους κοινωνία ήταν η ελληνική; Ποια προϊόντα παρήγαγε και αποθήκευε; Ποια προϊόντα αγόραζε από τους παραγωγούς;
2. Πώς φρόντιζαν οι άνθρωποι την καθαριότητά τους;
3. Πώς μετακινούνταν από μέρος σε μέρος;
4. Τι τρόπους διασκέδασης είχαν οι Αθηναίοι εκείνη την εποχή;
5. Πώς ντύνονταν οι Έλληνες στα χρόνια του Όθωνα;
6. Για ποιον λόγο οι "φουστανελάδες" κορόιδευαν τους "φραγκοφορεμένους";

